

DEN NORSKE KIRKE

Jevnaker menighet

Kirkerådet

post.kirkeradet@kirken.no

Høringssvar – Veivalg for fremtidig kirkeordning

Jevnaker menighetsråd/fellesråd har i møte 28. april 2015,
sak 18/15MF Høringssvar – Veivalg for fremtidig kirkeordning, vedtatt følgende:

Fremlagt høringssvar enstemmig godkjent med de endringer som kom opp på møtet om å
spisse uttalelsen vedrørende arbeidsgiveransvar og finansieringsordning.

Jevnaker, 11. mai 2015

Med vennlig hilsen

For Jevnaker menighetsråd/kirkelig fellesråd

Mari K.H. Freitag
Mari Hellum Freitag
Kirkeverge

Vedlegg:

Høringssvar – Veivalg for fremtidig kirkeordning

SAKSREMLEGG FOR JEVNAKER MENIGHETSRÅD

OM: Uttalelse fra Jevnaker menighetsråd i anledning Kirkerådets høringsnotat: «Veivalg for fremtidig kirkeordning». ulturdepartementets høringsnotat 2.9.2014: Staten og Den norske kirke – et tydelig skille.

Saknr.18/15MF

Arkivnr.

Møtedato: 28.04.2015

Fremlagt av: Komite bestående av Anne Lise Hagen (fung. mrd.leder), Katrine Haug Knutsen (menighetsrådsmedlem), Yngve Skaland (sogneprest) og Børre Øverby (tilsatt, kirkegårdsarbeider), som sender dette fra seg til menighetsrådet med enstemmig innstilling.

Knapt et halvt år etter at Kulturdepartementet sendte ut sitt høringsnotat, som ble behandlet i Jevnaker menighetsrådets møte den 6.11.2014, så sender Kirkerådet ut sitt høringsnotat med mange sammenfallende problemstillinger. Komiteen vil derfor foreslå for menighetsrådet å legge ved uttalelsen som ble sendt Kulturdepartementet i svaret på Kirkerådets høringsnotat.

A. Generell uttalelse til Kirkerådet om høringsnotatet:

Høringsnotatet lider under den av Kirkemøtet vedtatte kurs om sammenslåing av arbeidsgiverlinjene. Hvorfor Kirkeråd/Kirkemøte har «kjøpt» dette mantra fra KA som har kjørt denne kampanje i årevis mot presteskapet, stiller Jevnaker menighetsråd seg uforstående til:

- Det kompliserer prosessen unødvendig
- Konflikter er ikke først og fremst et resultat av strukturer men mellom personer. Hvis Kirkerådet/Kirkemøtet er av den oppfatning at en enhetlig arbeidsgiverlinje vil virke konflikt-dempende, er vi redd for at man vil gå fra vondt til verre med tanke på de profesjonskamper som da vil oppstå mellom dagens råds-linje og «embets»-linje (kirkeverge/daglig leder og sogneprest) mht hvem som skal være underordnet hvem:
 - 1) Presteskapet vil neppe finne seg i å bli underordnet også en lokalkirkelig administrasjon under kirkevergene, og vil neppe heller fungere som noe heldig rekrutteringsverktøy for fremtidig prestetjeneste i DnK. Sogneprestene er «kapellanisert» nok som de er under den nye styringsmodellen under prostene.
 - 2) Kirkevergene vil neppe heller finne seg i å være underordnet prestene, som om disse skal ha bedre kompetanse på innfløkte lønns- og arbeidsvilkår etc enn dem.

Det er påpekt fra kompetent hold at i Nordsjøen er langt flere arbeidsgivere representert i samarbeidet mellom oljearbeiderne, og at det fungerer uten konflikter.
3) Dette ivaretar også sognets nåværende posisjon og arbeidsoppgaver, slik det er i dag, samt biskopenes behov for tilsyn med prestetjenesten. Se for øvrig uttalelsen nedenfor, sendt til Kulturdepartementet.

I tillegg kommer den positive gevinsten som sognene har hatt frem til i dag ved at de har fått tilført prestetjeneste uten å bekymre seg for økonomien omkring den.

Jevnaker menighetsråd tilrår en sideordnet ledelse, der presteskapet utøver sin ledelse i tråd med ordinasjonsløftet og –forpliktsen, og kirkevergene tar hånd om det administrative.

Jevnaker menighetsråd tilrår: ***Forlat intensjonen/målsettingen om å slå sammen***

arbeidsgiverlinjene!

B. Uttalelsen som ble sendt til Kulturdepartementet:

Ad. 7.8 Øvrige endringer

Jevnaker menighetsråd vil sterkt advare mot noen fremtidig prostirådsmodell jfr Bakkevigutvalget IIs forslag, og støtter derfor forslaget om å ikke lovregulere noe kommende prostiråd som der var tenkt å ivareta ideen om felles arbeidsgiveransvar for kirkelig tilsatte.

En slik modell ville etter vårt syn bidratt til å

- øke oppsvulmingen av kirkelig byråkrati,
- undergrave sognets rettslige stilling og selvstendighet,
- undergrave kommunalt ansvar for kirkeøkonomien (det er det lokale som teller),
- margstjele ressurser fra sogn til prosti, og ikke minst
- virke demotiverende for lokalt tilsatte (gravere, kirketjenere, organister, trosopplæringsledere m.fl) mht deres frykt for å bli ambulerende personell rundt omkring i mange sogn over lange avstander.

Ad 5.2. Regulering av prestenes tjeneste

Jevnaker menighetsråd støtter fullt og helt opp om de refleksjonene som gis i dette avsnitt

5.2.1 Sognets rett til å bli betjent av prest. Departementets refleksjon og lovforslag støttes.

5.2.2 Prestetjenestens uavhengighet. Departementets refleksjon med basis i ordinasjonsforpliktelsen og lovforslaget støttes.

Tilføyelse om sognet og prestetjenesten (med skjeling også til 9.2, 9.3, 9.4 og 9.5 om rammetilskuddene).

- Det burde fra departementets side vært en uttalt statlig målsetting mht sognenes betjening at det ikke skal være mer enn ca 3.000 innbyggere/menighetslemmer pr prest.
- I den økonomiske rammeoverføringen *øremerkes stillingsressursene*, slik at ingen kirkelig instans (kirkemøte, kirkeråd, bispedømmeråd) gis anledning til å redusere på antallet stillinger, og tilsvarende økonomisk forpliktende for staten som bevilgende myndighet bidra til å opprettholde/øke sitt rammetilskudd enn å redusere det (pga ellers diffuse forestillinger om hva som trengs av ressurser for å opprettholde forpliktelsen i 5.2.1.)
- Mht prestetjenestens uavhengighet og tanken om to fremtidige rettssubjekt for DnK, bør det også vurderes at prestene – både for at deres uavhengighet skal ivaretas, og at sognene skal slippe å bekymre seg over økonomien vedr. prestetjenesten – tilsettes av et sentralt organ knyttet til det nasjonale rettssubjekt, dog også med vektlegging av lokale ønsker og behov.
 - En vinning med dette er også: både å sikre betjening over hele landet, samt å ivareta presters behov etter solidarisk å ha gjort tjeneste i de ytterste utkanter å få jobb i simulere farvann (nasjonal helhetstenkning omkring den prestelige betjening)
 - En annen vinning er den konfliktdempende betydning det kan ha vis-a-vis de sognetilsattes ledelse: en *sideordnet* ledelse fremfor en profesjonskamp om ”underordnet” eller ”overordnet” ledelse av den lokale virksomhet. (Jevnaker menighetsråd er av den oppfatning at konflikter primært handler om mennesker og ikke nødvendigvis om strukturer, som har vært gjeldende ”mantra” for å slå sammen

arbeidsgiverlinjene.)

Ad 3.4 og 3.5 Kirkemøtet og bispedømmerådet.

I tråd med tankene om sognet og menighetsrådenes betydning som bærende elementer for DnK på grunnplanet, vil Jevnaker menighetsråd løfte frem *ideen om representasjon* ved valg til bispedømmeråd, noe som også vil få konsekvenser for kirkemøtets sammensetning.

Hvert prosti burde vært representert i bispedømmerådet, og utsendingen være et menighetsråds-/fellesrådsmedlem valgt i et felles valgmøte i prostiet. Dette anser Jevnaker menighetsråd bedre sikrer sognenes/prostienes innflytelse i bispedømmerådet og følgelig også på kirkemøtet, enn at tilfeldige (og ukjente) "lege" kandidater som ikke har befatning med hva som foregår i menighetsrådene/fellesrådene skal sitte i bispedømmerådet. Slik valgene til bispedømmeråd foregår i dag, er representasjonen til bispedømmerådet mer å betrakte som "lotto", der de fleste ikke har peiling på hvem de skal stemme på av ukjente kandidater.

En annen vinning med dette er at det kan bli mer attraktivt å sitte i menighetsråd.

Ad. 13.4 Pensjonsordninger

Jevnaker menighetsråd gir sin tilslutning til forslaget om at dagens pensjonsordninger knyttet til SPK og KLP tilbys videreført, i det minste for dem som allerede er i ordningen.

Avslutningsvis:

Jevnaker menighetsråd *savner et eget avsnitt i høringsnotatet om trosopplæringsreformen.*

Det er en vesentlig mangel ved høringen at der ikke er utredet noe om målsetting og forpliktelser om denne fra økonomisk bevilgende myndighets side, noe som hadde vært helt nødvendig all den stund det ble en skrikende kontrast i Kirkerådets spandable prøveperiode overfor forsøksmenighetene og det skrinne resultatet ved implementeringen. (Bare hos oss ble tildelingen redusert til det halve, fra hel til halv stilling ressurstildelingsmessig.)

En så vesentlig reform med så store økonomiske implikasjoner og utfordringer hadde fortjent en egen plass i høringsnotatet og en programmessig forpliktelse i lovs form som eget avsnitt i tilknytning til konfirmasjonsopplæringen, hvis eneste § handler om tid og sted for konfirmantundervisningen.

Kirkerådets håndtering av trosopplæringsreformen anses herfra som en fadese, når en ser hvordan implementeringen økonomisk står i forhold til forsøksperioden, og hvordan ansvaret for de allerede tilsatte i hele stillinger i sognene satte arbeidsgivere i økonomisk klemme og etablerte prosjekter i krise, noe som flere steder har endt med "tvangs"samarbeid og lange reiser over sognegrensene på knappe ressurser. Dagens situasjon står ressursmessig i grell kontrast til den dåpsopplæring kirken kunne lene seg på den tiden skolen sto for den.

C. Svar på høringssspørsmålene fra Kirkerådet.

Til spm 1: Bør det gjøres endringer i fordelingen av oppgaver og myndighet mellom lokalt, regionalt, og nasjonalt nivå?

Svar:

- Jevnaker menighetsråd (mrd) gir sin tilslutning til Kirkemøtets uttalelse i 2007 (siteret på s. 27 i notatet): *Kirkeordningen må understreke og styrke sognenes betydning og innflytelse i hele organisasjonen.*

Dette innebærer bl.a.:

- At valg til bispedømmeråd (bdr) blir *representative* (indirekte). På den måten blir en bedre sikret den geografisk representasjon, samt at alle de valgte mrd når inn med sin røst og stemme både i bdr og i Kirkemøtet gjennom den de har utpekt til å representere fra vedkommende prosti. Hos oss har det vært atskillig større oppslutning om mrdvalget enn til bdr.

Nåværende valgordning tar seg fint ut på papiret, men fungerer i praksis og i stor utstrekning som ren lotto (altså det stikk motsatte av hva man ”antar” i notatet s. 26 midt på siden): Kandidatene er ukjente for de fleste velgerne, påfallende mange er innvalgt fra øverst i alfabetet(!), og de er helt uavhengige av (”løsrevet” fra) mrd/sognene. Når de geistlige og leke tilsatte er representativt valgt, hvorfor legges det opp til at de leke kandidatene skal være ”solister”, uavhengig av mrd/sognene?

- At nåværende arbeidsgiveransvar opprettholdes.
- At dagens finansieringsordning gjennom kommunene opprettholdes.

Til spm. 2: Deler høringsinstansen Kirkerådets vurdering om at dagens finansieringsordning er den beste til å sikre en bred folkekirke?

Svar: JA

Begrunnelse:

a) Flere økonomiske kilder (fra stat og kommune) gir flere bein å stå på (En økonomisk bevilgende instans gir større sårbarhet ved innstramninger, og setter Kirkerådet i den upassende ”bukken og havresekken”-rolle (konflikten sentralt/regionalt), og sikrer nærheten til den lokale forvaltning (notatet neders på s. 33).

b) En generell finansiering av den kirkelige (og øvrig religiøs o.a. trosbasert) virksomhet innkrevd over skatteseddelen er langt mer å foretrekke fremfor medlemsavgift, da den i sin tur åpner opp for gamle, forlatte og uheldige finansieringsmåter som skapte klasseskille i kirkens rom. ”Velgjørere” er verdifullt som supplement, men den offentlige finansiering gir tross alt større frihet (uavhengighet) enn den privatfinansierte kirke.

Til spm 3: Dersom dagens finansieringsordning for Den norske kirke faller bort, hvilken ordning vil høringsinstansen gå inn for?

Svar:

Kirkerådet må bare - i samarbeid med kirkemøtet - sette alle krefter inn på at dagens finansieringsordning fortsetter. Se ellers *begrunnelsene til svaret på spm 2, vi vil sterkt advare mot tendenser i retning av en «privatisert», privatfinansiert kirke.*

Til spm 4: Hvordan kan kirkestrukturen forenkles for at knappe ressurser kan bli rasjonelt utnyttet?

Svar:

Kirkerådet/kirkemøtet/bdr kan i langt større grad konsentrere seg om de store linjene og ha tillit til at sognene er i stand til ”å tenke sjæl”.

Det pågående arbeid med kirkereformene (samt alle andre reformer Kirkerådet har kastet over menighetene i rask rekkefølge) er i seg selv en invitert til stadig større byråkrati, og farens storhet for at byråkratiet i DnK blir for topptungt, og allerede

er det!

Det er et sykdomsfenomen for utvikling i retning av byråkrati-kirken når det foran et kirkemøte deles ut sakspapirer i størrelsesordenen 3,6 kg! (iflg VL)

Det er påfallende mange direktører i Kirkerådet!

Til spm 5: *Har høringsinstansen synspunkter på kriteriene for sognestørrelse og sognelinndeling i en fremtidig kirkeordning?*

Svar:

Dette beror i høyeste grad på hvordan en fremtidig kommunestuktur blir seende ut. Det er f.eks grunn til uro over hvordan forvaltningen både av økonomi og ansatte vil bli for mindre kommuner som blir oppslukt av større kommuner.

I en kommune som Jevnaker vil det være meningsløst å fjerne den lokale forvaltning som kirkevergen representerer.

Går det den veien, bør det kanskje betenktes om begrepet sogn skal omfatte det som var fellesrådsområdet, og at dette dette sognet da må ha den selvstendige myndighet som før lå i nåværende fellesråd.

Det er en umulig oppgave å ha klare definisjoner på sognestørrelse mht folketall og geografi, da virkeligheten i storbyene er ganske forskjellig fra en grisgrendt geografi som Finnmark.

Utgangspunktet må være at "kirken som landsdekkende og lokalt forankret" ikke blir utvannet!

Kirkerådet/kirkemøtet bør gjeninnføre betegnelsen "kapell" – som er mindre lokalsamfunns "supplement" til sognekirkene der disse ble reist, som kapell. (Se ellers uttalelsen til Kulturdep under overskriften: Tilføyelse om sognet og prestetjenesten (med skjeling også til 9.2, 9.3, 9.4 og 9.5 om rammetilskuddene.))

Til spm 6: *Bør ordningen med to organer for sognet videreføres?*

Svar:

Ja. Men ***innholdsbestemmelsen av dette beror på den fremtidige kommunestuktur. Som derfor tilsier at Kirkerådet ikke forhaster seg med den pågående reformprosess!***
(Se også svar på spm 5)

Til spm 7: *Hvis ordningen videreføres: På hvilket nivå bør fellesorgan for flere sogn ligge?*

Svar:

På bispedømmenivå.

Til spm 8: *Hvis ordningen videreføres: Bør det gjøres endringer i oppgavefordelingen mellom mrd og frd?*

Svar:

Se svar på spm 6 og 5

Til spm 9: *Bør all virksomhet i sognet underlegges styrings- og ledelsesansvaret til sognets organer?*

Svar:

Hvis en med spørsmålet om «all virksomhet» mener økonomisk ansvar også for prestetjenesten og lokal ledelse av den (d.e. at en annen «profesjon» enn prestens skal lede prestetjenesten), er svaret NEI, under henvisning til de Innledende bemerkninger i avsnitt A.

Til spm 10: Hvordan bør daglig ledelse for virksomheten i sognet organiseres?

Svar:

I det alt vesentlige som i dag, *som todelt ledelse, der prestetjenesten har et selvstendig ledelsesansvar som er under biskopens tilsyn og i samarbeid med mrd/frd og øvrig stab, og kirkevergen/daglig leder har administrativt oppfølgings- og ledelsesansvar for øvrige ansatte og oppfølging av av mrd/frd-vedtak og deres lovbestemte ansvar i samarbeid med prestetjenesten.* Se her også Innledende bemerkninger i avsnitt A, samt høringsnotatet til Kulturdep – avsnitt B, med kommentarene under 7.8 og 5.2 og Tilføyelse...

Jevnaker menighetsråd stiller seg uforstående til argumentpåstanden på s.48 i høringsdokumentet hvor det heter: «*Argumenter som har vært fremført mot en fortsatt todeling er at den er ressurskrevende (på hvilken måte?) og at den vanskelig gjør(?) et felles lokalt planarbeid og et enhetlig strategisk lederskap(?)*.» Dette stemmer ikke med våre erfaringer. Den fremlagte påstand bunner seg i en fastlåst forestilling om at den todelte arbeidsgiverlinje er et problem i seg selv, «per se», og ikke tar høyde for at kjekkel om strategi har vel så mye sammenheng med personlige agendaer, maktkamper fjernet fra Joh.13,13-15, og herskesyke og trang til dominans (like mye *innenfor* samme faggruppe (eller arbeidsgiverlinje) som *mellom* faggrupper (eller arbeidsgiverlinjer)).

Til spm 11: Hvilken rolle bør biskopen ha i en fremtidig kirkeordning?

Svar:

Tilsettings-, tilsyns- og arbeidsgiveransvar overfor presteskapet. Noe annet vil lett komme i strid både med prestenes ordinasjonsforpliktelse og derav selvstendige ansvar for sin tjeneste (og som biskopene utøver sitt tilsyn i forhold til), samt den nasjonale målsetting om kirkelig rekruttering til prestelig tjeneste i alle sogn i det ganske land, utkantene inkludert.

Til spm 12: Hvilke virkemidler bør biskopen ha for å kunne ivareta tilsynet på en god måte?

Svar:

Spørsmålet er for lite utredet til at det kan besvares på en god måte. Men en biskop bør ha myndighet til å kunne intervenere i konfliktsituasjoner uaktet arbeidsgiverlinje, samt medvirke til opphør av et arbeidsforhold der det dokumenteres manglende egnethet til å inneha vedkommende stilling.

Til spm 13: Hvordan bør utpeking av biskoper skje i en fremtidig kirkeordning?

Svar:

Som nå. Der det vektlegges hva et flertall av de stemmeberettigede har stemt, og uten skjelen til «kirkepolitikk»

Til spm 14: Bør bispedømmerådet opprettholdes som rådsorgan på bispedømmenivå, og hva skal i så fall være bispedømmerådets rolle i kirkestrukturen?

Svar:

Som før, med de begrunnelser som allerede er gitt.

Til spm 15: Hvilke oppgaver bør i så fall legges til bispedømmerådet?

Svar:

Se svar i spm 14.

Til spm 16: *Bør alle ansatte ha den samme arbeidsgiver og hvilket organ bør dette i så fall være?*

Svar:

NEI, med henvisning til høringsvarets avsnitt A og B. En kan ikke se hva vinning som ligger i det, verken strategisk, eller økonomisk, eller byråkratisk, eller konfliktdempende. *Man har gitt seg selv helt unødvendige kompliserte prosesser i fanget med bestemmelsen om sammenslåing av arbeidsgiverlinjen, vi er redd det bare vil skape flere problemer enn dem man søker å løse.*

Til spm 17: *I hvilken grad bør arbeidsgiverfunksjoner fordeles på de ulike organer? (Biskopen regnes i denne sammenheng som et organ.)*

Svar:

Som nå.

Til spm 18: *I hvilken grad bør det åpnes opp for lokale og regionale variasjoner i organiseringen av arbeidsgiveransvaret?*

Svar:

Uheldig.

Til spm 19: *Hvordan bør man på best mulig måte ivareta særpreget til prestetjenesten og andre vigslede stillinger?*

Svar:

Ad prestetjenesten: Prestetjenesten har som mål å være landsdekkende, i alle sogn i alle deler av landet. Spørsmålet er da hvilken arbeidsgiverinstans som er best skikket til å forvalte dette helhetskirkelige anliggende, med tanke på dem som vil stille seg til disposisjon for den «ytterste nøkne ø» for en avgrenset periode(!).

Ordinasjonsforpliktelsen må tas på samme alvor slik utredet i Kulturdep.s høringsnotat pkt 5.2 som Jevnaker menighetsråd har gitt sin tilslutning til.

«Forskjellsbehandling» det henvises til på s.57 i notatet handler ikke som «rang» eller «status», men hensynet til det ovafor omtalte, samt prestetjenestens behov for uavhengighet overfor «særinteresser» som lett oppstår i lokalmijøene, samt ansvar/selvstendighet knyttet til ordinasjonsforpliktelsen, som biskopen som den eneste instans har de rette forutsetninger for å følge opp.

Andre vigslede stillinger: At hver især (uavhengig av vigsling!) møtes med respekt for sine fag- og ansvarsområder. Og at det over hele den lokale tjeneste – for alle ansatte – lyser disse ord: «Tjen hverandre i kjærlighet!»

Til spm 20: *Har høringsinstansen synspunkter på Kirkemøtets rolle i kirken?*

Svar:

Kirkemøtet bør i utgangspunktet ha den rolle at det er representert fra hvert enkelt prosti (se svar på spm 1). Videre bør vurderes om kirkemøtet skal møtes hvert år, og hvilke saker møtet skal ta stilling til. Det høres ikke særlig betryggende ut mht forebyggelse av en fremtidig byråkratikirke at det deles ut sakspapirer på 3,6 kg

Til spm 21: *Har høringsinstansen synspunkter på hvordan kirkemøtet skal settes sammen?*

Svar:

Se ovafor spm 20

Til spm 22: *Har høringsinstansen synspunkter på Bispemøtets oppgaver og rolle i kirkeordningen, herunder forholdet til Kirkemøtet og Kirkerådet?*

Svar:

Bispemøtet (biskopene) må i et hvert fall bli mer enn blott og bart glansbilder eller symbolske gallionsfigurer à la kongehuset, noe de risikerer å bli hvis de mister den myndighet som ligger i arbeidsgiverfunksjonen og tilsynsfunksjonen. Samtidig må der være en viss edruehet å spore når en får bispekåpa på med den lilla skjorta under. Kanskje bispeembedet burde være på åremål?

Til spm 23: *Har høringsinstansen synspunkter på spørsmålet om ledelse av biskopene?*

Svar:

Den bør ligge i Kirkerådet som arbeidsgiver, og ikke hos preses.

Til spm 24: *Har høringsinstansen synpunkter på Kirkerådets funksjon og sammensetning?*

Svar:

Kirkerådets byråkrati trenger slanking.

Et stikkord som viser at en befatter seg med helt unødvendige ting: «Perfekt jul» som var direkte pinlig.

Videre: Liturgireformen: Alt for ambisiøs og pådyttet uten at den var bestilt fra grasrota.

Ny Salmebok: Alt for hurtig tempo, først med ambisjoner de måtte gå tilbake på. Deretter at de gode intensjonene i forhold til å rette opp forflatnings-«reformen» i NoS-85 heller ikke ble fullt ut ivaretatt/konsekvensført.

Til spm 25: *Bør ordningen med en egen lærernemd videreføres, og hvilken funksjon skal en slik nemd i så fall ha?*

Svar:

Ingen synspunkter.

Til spm 26: *Har høringsinstansen synpunkt på hvordan ansvaret for samisk kirkeliv skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning?*

Svar:

Nei.

Til spm 27: *Har høringsinstansen synpunkt på hvordan ungdomsdemokratiet og Ungdommens kirkemøte skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning?*

Svar:

Nei. Men en bør ivareta en smule edruehet mht hva en tar opp av utfordringer fra UK. Liturgireformen er et kostbart eksempel på noe som vel tok en helt annen retning enn tenkt. Og kostet mer enn det smakte.

Vedtak i Jevnaker menighetsråd/fellesråd 28.4.2015.

Fremlagt hørungssvar enstemmig godkjent med de endringer som kom opp på møtet om å spisse uttalelsen vedrørende arbeidsgiveransvar og finansieringsordning.